

UZASADNIENIE

Powodowie G. C., A. Z. i A. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.U.H. (...) S.C. z siedzibą w T. wystąpili z pozwem o zasądzenie na ich rzecz od pozwanej J. R. kwoty 1 023,46 zł, z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Głubczycach nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 22 marca 2017 r. uwzględnił roszczenie powodów.

Pozwana J. R. w dniu 4 kwietnia 2017 r. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W replice na sprzeciw powodowie podtrzymali wszystkie twierdzenia i wniosku zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powodowie G. C., A. Z. i A. G. wspólnie prowadzą działalność gospodarczą pod nazwą P.U.H. (...) S.C. zajmującą się m.in. pośrednictwem kredytowym, udzielaniem kredytów gotówkowych, hipotecznych i samochodowych.

Pozwana J. R. w dniu 23 maja 2013 r. zawarła z powodami, reprezentowanymi przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 4 500,00 zł. J. R. otrzymała harmonogram spłat pożyczki, zobowiązując się do spłaty pożyczki w 24 ratach miesięcznych, płatnych do 5-go dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 5.07.2013 r. Ostatnia rata pożyczki była płatna do dnia 5 czerwca 2015 r.

W §5 umowy ustalono, iż pożyczka jest oprocentowana według zmiennej stopy procentowej, stanowiącej czterokrotność kredytu lombardowego NBP, natomiast w §8 ustalono, iż od kwoty niespłaconego w terminie zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca nalicza odsetki według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność kredytu lombardowego NBP.

W §10 umowy wskazano, iż na koszty udzielonej pożyczki składają się prowizja w kwocie 300,00 zł, odsetki umowne za cały okres obowiązywania umowy w wysokości 917,25 zł, które stanowią całkowity koszt pożyczki oraz kwota 1 200,00 zł tytułem ustanowienia zabezpieczenia pożyczki. Łącznie wysokość kosztów pożyczki określono na kwotę 2 417,25 zł.

W §13 umowy przewidziano, iż w przypadku niespłacania rat pożyczki, pożyczkobiorca obowiązany jest uiścić wynikłe z tego koszty, które wynoszą 20,00 zł za każde wezwanie do zapłaty oraz za ostateczne wezwanie do zapłaty oraz 150,00 zł za czynności windykacyjne.

W chwili zawarcia umowy pożyczki pozwana J. R. złożyła oświadczenie o wyrażeniu zgody na potrącenie z kwoty pożyczki gotówkowej całego zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki numer (...) zawartej w dniu 16.08.2012 r.

(...) sp. z o.o. pismem z dnia 13 kwietnia 2015 r., odebrany przez pozwaną w dniu 17 kwietnia 2015 r., wezwał J. R. do zapłaty kwoty 474,04 zł tytułem raty nr 21 (wymagalnej w dniu 5.03.2015 r.) i raty 22 (wymagalnej w dniu 5.04.2015 r.) w terminie 7 dni pod rygorem podjęcia czynności windykacyjnych, co spowoduje obciążenie pozwanej kosztami w kwocie 150,00 zł.

W dniu 21 kwietnia 2015r. odbyła się pierwsza wizyta windykatora w miejscu zamieszkania pozwanej. J. R. nie była wówczas w stanie określić terminu spłaty zobowiązania.

Pismem z dnia 13 maja 2015 r. (ostateczne wezwanie do zapłaty), doręczonym pozwanej w dniu 18 maja 2015 r., ostatecznie wezwano J. R. do zapłaty kwoty 712,89 zł tytułem rat nr 21, 22 i 23 w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Pozwana wpłaciła wówczas na rzecz powodów kwotę 200,00 zł, która została zaliczona na koszty windykacji.

Podczas kolejnej wizyty windykatora w dniu 9 czerwca 2015 r. ustalono z pozwaną termin spłaty zobowiązania. J. R. w dalszym ciągu nie uiszczała należnych kwot na rzecz powodów.

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 19 grudnia 2016 r., odebranych przez pozwaną w dniu 29 grudnia 2016 r., wezwano J. R. do zapłaty kwoty 1 018,11 zł, na którą składały się kwoty:

- 849,10 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki,
- 14,00 zł tytułem odsetek z tytułu oprocentowania pożyczki – na ostatni dzień zwrotu pożyczki,
- 14,04 zł tytułem odsetek karnych od wymagalnych rat – na ostatni dzień zwrotu pożyczki,
- 130,97 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku liczone od następnego dnia po upływie okresu zwrotu pożyczki do dnia zapłaty, które na dzień wystawienia wezwania wynosiły 130,97 zł,
- 10,00 zł tytułem kosztów czynności windykacyjnych.

/ dowód: bezsporne oraz dokumenty k. 8-18 i 40-74 /

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo wniesione przez G. C., A. Z. i A. G. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą P.U.H. (...) S.C. z siedzibą w T. przeciwko J. R. o zapłatę kwoty 1 023,46 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 720 k.c., który stanowi, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, które uwiarygodniły żądanie strony powodowej, a Sąd nie znalazł podstaw, aby dowodom tym odmówić wiarygodności.

Pozwana J. R. nie kwestionowała, iż zawarła z powodami umowę pożyczki w kwocie 4 500,00 zł. Pozwana podważyła natomiast zaliczenie przez powodów kwoty 200,00 zł uiszczonej przez nią po ostatecznym wezwaniu do zapłaty, którą zaksięgowano na poczet kosztów windykacji i wezwań podnosząc, iż potrącona kwota jest niezasadna i sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, co nie może prowadzić do uwzględnienia żądania powodów. Pozwana podniosła, iż powodowie nie przedłożyli żadnych rachunków dokumentujących ewentualny przyjazd windykatora do miejsca zamieszkania pozwanej. Nadto J. R. podniosła, iż roszczenie nie jest wymagalne, gdyż nie wypowiedziano zawartej umowy pożyczki. Pozwana kwestionowała również wskazaną przez powodów kwotę główną pożyczki, podnosząc, iż jej zdaniem wynosi ona 3 300,00 zł a nie 4 500,00 zł, z kwoty pożyczki należy bowiem odjąć kwotę 1 200,00 zł uiszczona przez pozwaną tytułem zabezpieczenia. Udzielenie zabezpieczenia pieniężnego było bowiem warunkiem koniecznym do zawarcia umowy pożyczki, a uiszczenie tej kwoty spowodowało pomniejszenie kwoty przekazanej pozwanej do dyspozycji. J. R. wskazała zatem, iż skoro wpłaciła na rzecz powodów kwotę 4 738,25 zł tytułem 20 rat pożyczki oraz kwotę 200,00 zł, nieprawidłowo zaksięgowaną na koszty windykacji, to przy uwzględnieniu, że kwota główna pożyczki wyniosła 3.300,00 zł, należy uznać, iż pozwana nie posiada żadnych zobowiązań względem powodów.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega żadnym wątpliwości, iż pozwana J. R. nie spłaciła w całości udzielonej jej pożyczki. Ze wskazań powodów, jak również samej pozwanej wynika, iż J. R. uiściła 20 rat pożyczki oraz wpłaciła na rzecz powodów kwotę 200,00 zł, od marca 2015 r. zaprzestając regularnej spłaty zobowiązania.

Z dowodów przedłożonych przez stronę powodową wynika, iż J. R. podpisała deklarację zgody na przystąpienie do umowy generalnej ubezpieczenia, a z zapisów umowy pożyczki wynika, iż strony uzgodniły, że zabezpieczenie pożyczki stanowić będzie przystąpienie do umowy ubezpieczenia, którego koszt został określony na kwotę 1 200,00 zł. W §10 umowy pożyczki określono, iż całkowita kwota kosztów uzyskania pożyczki, na którą składała się kwota prowizji, kwota odsetek i kwota kosztów ustanowienia zabezpieczenia, wynosi 2 417,25 zł. Koszt ubezpieczenia, który musiałaby ponieść J. R. w chwili zawarcia umowy pożyczki, został odliczony od kwoty pożyczki, co w ocenie Sądu było prawidłowym działaniem, albowiem przyjmując, iż pozwana zdecydowała się na zawarcie umowy pożyczki z uwagi na brak środków pieniężnych, znacznie utrudnionym byłoby dla niej uiszczenie kwoty 1 200,00 zł tytułem zabezpieczenia w dniu zawarcia umowy. Nietrafione są w tym zakresie twierdzenia pozwanej, iż kwota kapitału pożyczki powinna wynieść 3 300,00 zł z uwagi na uiszczenie kwoty 1 200,00 zł, albowiem pozwana nie posiadała fizycznie kwoty 1 200,00 zł, która została odliczona od kwoty udzielonej jej pożyczki. W ocenie Sądu pozwana J. R. miała bowiem pełną świadomość ciężącego na niej obowiązku pokrycia kosztów pożyczki, w tym kosztów ustanowienia zabezpieczenia pożyczki, czego pozwana w zasadzie w toku niniejszego postępowania nie kwestionowała.

Odnośnie kwestii kosztów związanych z wezwaniami kierowanymi do pozwanej oraz kosztów działań windykacyjnych w ocenie Sądu zarzut pozwanej w tym zakresie również nie zasługiwał na uwzględnienie. W §13 umowy pożyczki wskazano bowiem, iż w przypadku niespłacenia rat pożyczki w terminie, pożyczkobiorca wezwany zostanie do zapłaty zadłużenia przeterminowanego i obciążony kosztami tych wezwań. Wskazano również, iż w przypadku nieuregulowania kolejnej raty pożyczki wszczęte zostaje postępowanie windykacyjne, którego koszty ponosi pożyczkobiorca. Koszty tych działań zostały szczegółowo wskazane w pkt 4 §13 umowy, gdzie określono, iż koszt każdego wezwania do zapłaty oraz ostatecznego wezwania do zapłaty wynosi 20,00 zł, a koszt czynności windykacyjnych wynosi 150,00 zł. Pozwana miała zatem wiedzę odnośnie kosztów związanych z wezwaniami i działaniami windykacyjnymi, a kwestionowanie ich wysokości na etapie postępowania sądowego jest w ocenie Sądu spóźnione.

Również zarzut braku skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki nie mógł się ostać. Zgodnie bowiem z przepisem art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Niewątpliwie termin zapłaty ostatniej raty pożyczki upłynął w dniu 5 czerwca 2015 r., a zatem pozwana pozostawała w zwłoce ze spełnieniem świadczenia już w dniu 6 czerwca 2015 r., a dla skuteczności dochodzenia przez powodów niespłaconych należności nie jest zdaniem Sądu wymagane wypowiedzenie umowy pożyczki.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanej J. R. na rzecz powodów G. C., A. Z.

i A. G. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) A. Z., A. G., (...) spółka cywilna z siedzibą w T. solidarnie kwotę 1 033,46 zł.

Odnosząc się do kwestii obowiązku zapłaty odsetek, zgodnie z ogólną regulacją wynikającą z art. 359 § 1 i 2 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się wówczas, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Zgodnie natomiast z art. 481 k.p.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego – a co w przedmiotowej sprawie jest bezsporne, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W przedmiotowej sprawie, pozwana wyraziła zgodę na pobieranie przez pożyczkodawcę odsetek maksymalnych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym zarówno za okres czasu, na który kapitał został jej udzielony jak i za czas pozostawania w opóźnieniu. Sąd orzekł o odsetkach zgodnie z żądaniem

powodów, zasądając odsetki umowne za opóźnienie od kwoty 1 023,43 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 27 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, dodatkowo zawierając zastrzeżenie, iż zasądzone odsetki nie mogą przekraczać wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnione jest treścią przepisów art. 98 k.p.c. oraz art.108 k.p.c. Na koszty strony powodowej składały się opłata sądowa w kwocie 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270,00 zł, zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.